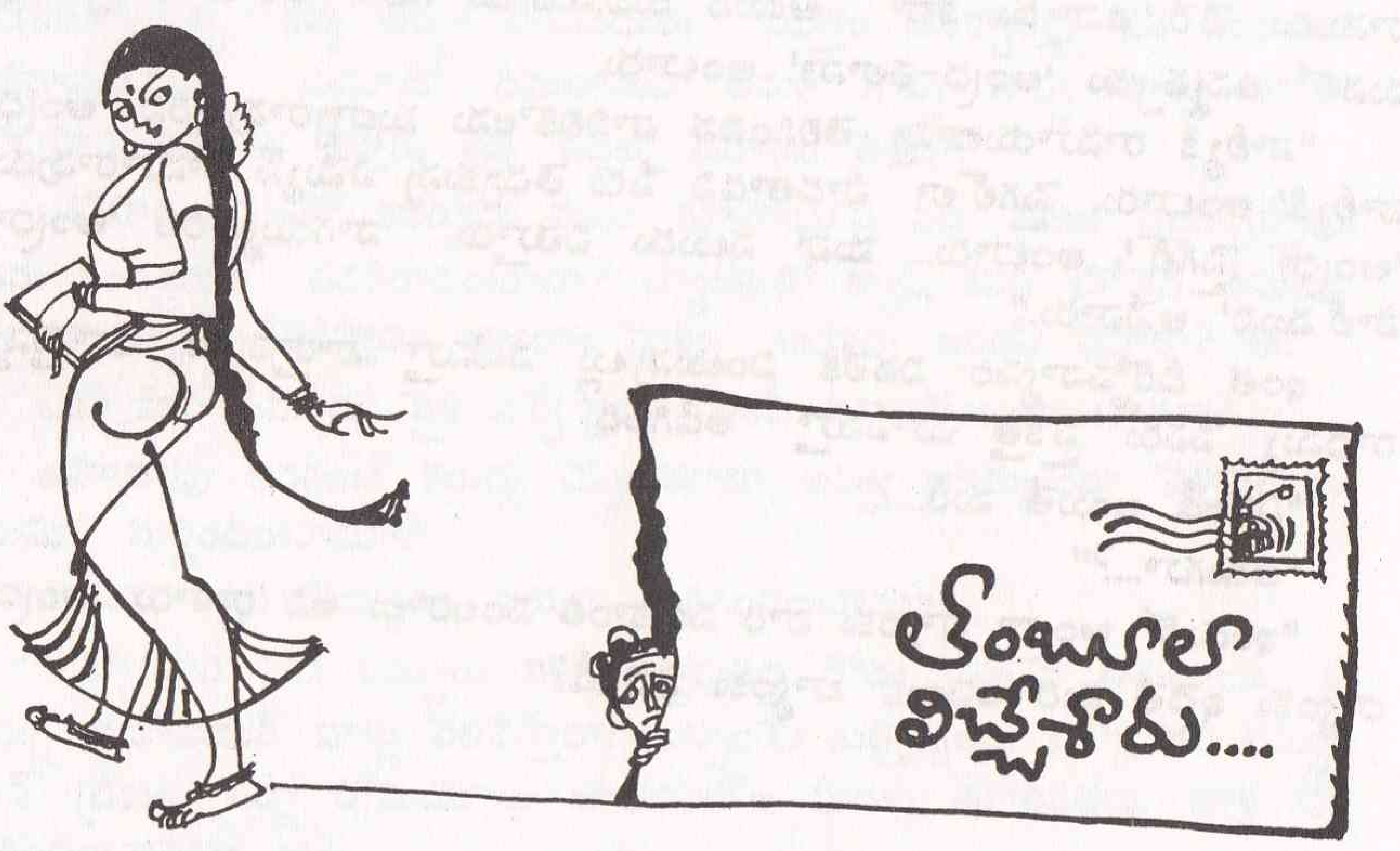

"నన్ను సినిమా కెవరు తీసుకెళ్తారో చటుక్కున చేతులెత్తండోయ్" అంటూ సుడిగాలిలా దూసుకువచ్చాడు. సుబ్బారావు 'లవర్స్‌డెన్'లోకి. 'లవర్స్‌డెన్' హాస్టల్‌లో మూడో నెంబరు గదికి ముద్దు పేరు. ఈ గది హాస్టల్ కట్టిన నాటి నుండి భగ్నవీణలకీ, ఛిద్రహృదయాలకీ నిలయంగా ఉంటూ వచ్చింది.

సుబ్బారావు దూకుడుగా వచ్చిన వేళకి, ఒక మజ్నూ భారీ ఎత్తున సిగరెట్టు కాలుస్తూ బాధపడుతున్నాడు. ఆ మజ్నూ ఇహలోక నామం రాజు. బాధపడుతున్న రాజుని చూస్తూ విచారపడుతున్న అప్పారావు మెల్లిగా తలెత్తి ఒక్క క్షణం చూసి, తలదించుకుని మళ్ళీ విచారపడడం మొదలుపెట్టాడు.

"కావలిస్తే నా డబ్బులు నేను పెట్టుకుంటా. మొత్తం ముప్పావలా ఉంది" అనేశాడు సుబ్బారావు తెగించి.

"ఏం సినిమారా! బతుకే సినిమాలా ఉంటే ఇంకా సినిమా ఏమిటి?" అన్నాడు రాజు తరఫున అప్పారావు.

"ఏమా కథ? సినిమా అయితే మరి సీతా అమ్మవారెవరు? రాభణాసురుడెవడు? రేలంగి ఎక్కడ?"

"ఇంకా ఖరారుగా తెలీదుగదా, రాజు ఇవాళే ఊళ్ళో దిగాడు. దిగీ దిగుతూనే, ఆ పిల్లని చూశాడు."

"ఏ పిల్లని?"

"ఏమో ఎవడికి తెలుసు? ఇవాళ ఆదివారం కదా! రేపు కాలేజీ తెరిస్తే, వీడు రేపటిలోగా స్వర్గస్థుడయి పోకుండా కాలేజీకి వస్తే, అక్కడ ఆ పిల్ల ఎవరో

కనబడితే ఆపైన తరువాత కథ ఉంటుంది. ఆమెగాని ఏ థర్డుఫారం ఆనర్సో అయితే. రహదారి మీద పడిగాపులు పడాల్సిందే" అన్నాడు అప్పారావు.

"నేను సస్పెన్స్ భరించలేను. అసలే గుండె నీరసంవాణ్ణి. అందుకని నేను ఒక్కణ్ణే ఎలాగో అలా వెళ్ళి సినిమా చూసేస్తా, సాయంత్రం కథ చెపుతా లెండి. ఇంతకీ పేరులేకపోతే మానే, అసలా సీతమ్మలైలా స్వరూపం ఏమిటో కాస్త చెబుదూ రాజా" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అబ్బ! వాడసలే ఒఖలా మధనపడుతూ ఉంటే, నువ్వు మరింత రెచ్చగొడతా వెందుకూ? నే చెబుతా పట్టు. శాటిన్ దిళ్ళూ, ముక్కుపుడకలూ, ఒంటిపేట గొలుసులూ, ముఖమల్ జోళ్ళూ వీడు ఇవాళచూసిన పిల్ల కోసమే ఉత్పత్తి చేస్తూందిట ప్రపంచం. ఫియట్ కారు ఈ అమ్మాయి, ఆమె కాబోయే భర్త తిరగడానికి డిజైన్ చేశారట. మామూలు మనుషులకి ఆమె కళ్ళు చింపిరి కళ్లలా కనబడతాయిగాని, సౌందర్యదృష్టి ఉన్న వీడివంటి వాళ్ళకి అందమైన కళ్ళనేవి ఉంటే అవే సుమా అని ప్రబోధిస్తుందట మనసు. ముక్కు పుడకలు పాత ఫ్యాషన్ అనుకునేవారంతా ఆ అమ్మాయి సన్నటి ముక్కుమీద చిన్న ఒంటిరాయి ముక్కుపుడకని చూశారంటే ఠపీమని అభిప్రాయాలు మార్చేసుకుంటారట. ఇది ప్రథమ తరంగం. రాజు దిగీ దిగగానే ఇచ్చిన ప్రారంభోపన్యాసం."

సుబ్బారావు ఈ తరంగం విన్నాడో లేదో కాని, కిందపడి వున్న సీమవెండి సిగరెట్ కేసుని స్వాధీనపరచుకున్నాడు. తన జేబులో సిగరెట్లన్నీ ఒక్కొక్కటి అందులో అతి జాగ్రత్తగా అమర్చాడు, ఇంకా కాళీ మిగిలిపోయింది.

"నా దగ్గర అట్టే డబ్బులు లేవు. ఇక్కడి సిగరెట్లు కాసిని తీసుకుంటా" అని ఒక చిన్న జనాంతిక ప్రకటన చేసి అక్కడున్న రెండు పెట్టెలూ తెరిచి సీమవెండి డబ్బా నింపేశాడు.

"ఊఁ, రెండవ రంగం అనక వింటానుగాని టైమైంది. మళ్లా వస్తా" అన్నాడు లేవబోతూ.

"బొత్తిగా ఇంత స్వార్థం అయితే ఎలాగోయ్. ఇవతల వీడు మతిభ్రష్టుడై ఇలాఉంటే, దయాదాక్షిణ్యం లేకుండా సినిమాకి పోతాననడానికి మనసెలా ఒప్పిందంట? పైగా ఆ సిగరెట్లు ఊడ్చేసుకుపోతే మేం ఎలా ఏడవడం?" అంటూ చిరాకుపడ్డాడు అప్పారావు.

"ఆఖరికి సిగరెట్లు కూడా లేకపోయాయే అని ఏడవండి జమిలిగా. అయినా, మతీసుతీ లేకపోతే సరి. ఎవర్తెనో చూసీ చూడనట్లు చూసి, ఇలా బెంగెట్టుకోవడం సిల్లీగా లేదూ? మీ నాన్నకి ఉత్తరం రాస్తానుండు రాజా, అప్పుడు తెలుస్తుంది."

"ఏడిశావు లేవోయ్, బోడిపెద్దరికం నువ్వూను; వాళ్ళ నాన్నగారు మొన్ననే శాంక్షన్ చేసేశారుట – వీడు వరించిన అమ్మాయిని తెచ్చి పెళ్లి చెయ్యడానికి, ఎటొచ్చీ, అయనతో సి. పార్వతి (బి.ఏ. సెకండియర్ మూడో దండయాత్ర)ని పెళ్ళిచేసుకుంటానని చెప్పి వచ్చేశాడు. అయన సరే ననేశాడట" అన్నాడు అప్పారావు.

"మరింకేం? ఈ ఏడు పేమిటి?"

బాధపడుతున్న రాజు ఇంక సహించలేకపోయాడు.

"ఏడు పేముందిరా?... నేను మాత్రం కలకన్నానేమిటి ప్రపంచంలో ఇవాళ చూచిన అమ్మాయంత అందమైన వాళ్ళు... అసలు అందం కాదులే, అదేదో చెప్పలేం... ఒక విధమైన వెలుగు... జ్యోతి..."

రాజు చెలికాడు ఈ అవస్థ చూడలేక, ఆదుకున్నాడు, "అయినా ఎందుకు రాజా వీడికి చెబుతావు నీ బాధంతా? ఆర్చేవాడా తీర్చేవాడా?" అంటూ.

"నేను ఆర్చేదీ తీర్చేదీ ఏం లేదుకాని, ఇప్పుడేం చేస్తారని అడిగానంతే" అన్నాడు సుబ్బారావు చిన్నబుచ్చుకుంటూ.

"చెయ్యడాని కేముంది? రేపు ఈ కొత్త పిల్లపేరు, విలాసం తెలియగానే, వాళ్ల నాన్నకి టెలిగ్రాం ఇచ్చేస్తాడు. చిన్న సవరణ వుందనీ, మొన్న చెప్పిన పార్వతి బదులు ఇంకో సరస్వతిని పెళ్లాడ నిశ్చయించుకున్నాడనీని. ప్రమాదం ఏముంది? పేరు మార్చేగా?" అన్నాడు అప్పారావు.

"మరే! ప్రమాదం ఏముంది?" అన్నాడు సుబ్బారావు.

సోమవారం ఉదయం పది గంటలకి కథ చాలా ముందుకు వెళ్ళిపోయింది.

రాజు చూసిన లేమ పేరు సరోజినిట. ప్రొద్దున రాజా, అప్పారావు కాలేజికి వెళ్ళేసరికి ఆ పిల్ల కనబడింది.

"అదుగో ఆ అమ్మాయేరా" అన్నాడు రాజు ఎగిరి గంతేసి, తూలి కిందపడబోతూ.

"హోరినీ, ఆమె పేరు నైన్ డాన్, ఈ ఏడే చేరింది. ఏదీ వచ్చి వారం రోజులైందోలేదో నలుగురైదుగురు రోమియోలు ఆదరా బాదరా వరించేసి, వరుసక్రమంలో ధృక్పథాలు మార్చేసుకుని, చెంపలు వాయించేసుకున్నారు. కాలేజి తెరవగానే నువ్వొచ్చి ఉంటే; అందరితోపాటే..." అన్నాడు అప్పారావు.

"'ఛా. అలా అనకురా, నిన్న చూసినపుడే అనుకున్నాను' పార్వతి ఈ అమ్మాయి కాలిగోటికి సాటిరాదని. పేరేమిటన్నావు?"

"నైన్ డాన్ అని చెప్పాను. కలకత్తా మెయిలు మెడ్రాసునించి వచ్చే వేళకి ఈవిడ కాలేజీరోడ్డులో నడుస్తూ ఉంటుంది. క్లాసులో నెంబరు 32 అనుకో. అసలు పేరు సరోజిని. ఇంట్లో 'సరూ' అంటారు. రేప్పొద్దున్న పెళ్లాడితే నువ్వూ...."

"ఛీ పో" అన్నాడు రాజు సిగ్గుపడుతూ.

క్లాసులోకి వెళ్ళారిద్దరూ.

మొదటి గంట పూర్తికాగానే వరండాలోకి వచ్చేసరికి సుబ్బారావు కనబడ్డాడు. రాజు పిలిచాడు. దగ్గరికి రాగానే రాజా, అప్పారావు ఎడపెడా నిల్చుని సుబ్బారావు తలకాయవంక చూడసాగారు. రాజు ఈర్ష్యతో చూశాడు. అప్పారావు జాలిగా చూశాడు.

"ఏం అలా చూస్తున్నారు?" అన్నాడు సుబ్బారావు బిక్కమొహం పెట్టి.

'పరుగెట్టికెళ్ళిపోయి గుండు చేయించుకొచ్చెయ్. లేకపోతే సాయంత్రం హాస్టల్ కి రాగానే చావగొడతా" అన్నాడు రాజు.

"నాకేం, నీ మంచికే చెబుతున్నాం. అయినా కాకపోయినా సినిమా హీరోల్లాగ నీకు ఉంగరాల జుట్టేమిటోయ్ భగవాన్లూ" అన్నాడు అప్పారావు.

"నా జుట్టు గోల నీకెందుకోయ్ హనుమాన్లూ! మా నాన్న, అమ్మ, బాబాయ్, పిన్ని, మావయ్య, అక్కయ్య, బామ్మ నీతో కలిసి ఏనమండుగురు నా క్రాపు గురించి సలహా ఇస్తారా? అయినా ఇప్పుడిది ఫ్యాషన్ కాదుగా" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"కాకపోవడమేమిటి? నాకు తెలిసిన రహస్యం నలుగురికి తెలిస్తే. సాయంత్రం కల్లా ఉంగరాల క్రాఫింగే 1956 ఫ్యాషన్ అయి ఊరుకుంటుంది. సరోజకి నచ్చిందంటే మాటలతో పనికాదు" అన్నాడు అప్పారావు కాస్త గొంతు తగ్గించి.

"అయ్యబాబోయి, ఆ ఢాణీకి నా క్రాఫింగు నచ్చిందేమిటి కొంపతీసి? ఇప్పుడేందారి?"

"దారికేముంది? దారి గోదారి. గబగబ సెలూనికి వెళ్లు. అంటకత్తెర సాధ్యమైనంత వికృతంగా చెయ్యమను. కావలిస్తే ఓ పావలా ఎక్కువిస్తానని ఆశపెట్టు. అక్కణ్ణించి గోదారికెళ్లి నెత్తినిండా స్నానం చేసి దేవుడికో దణ్ణం పెట్టుకుని ఇంటికెళ్ళి పడుకో, లేకపోతే, ఢాణీ ప్రేమిస్తుంది. వరిస్తుంది. చూస్తూ వుండగానే పెళ్లాడేస్తుంది. జాగర్త!" అని హెచ్చరించాడు అప్పారావు.

రింగుల క్రాఫింగు సుబ్బారావు వెంటనే సెలవు పెట్టేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇటు రాజు కూడా సెలవు పెట్టేసి, బజారుకెళ్ళి తిరిగి, జుట్టుని ఉంగరాలు తిప్పే క్లిప్పులు కొనుక్కొని, హాస్టలుకెళ్ళి అవి పెట్టుకు తల కట్టుకు పడుకున్నాడు. సుబ్బారావును హడలుకొట్టడం అంతా బాగానే వుంది కాని, దానికోసం సరోజని ఢాణీ, గీణీ అంటూ అప్పారావు హేళనగా మాట్లాడడం నచ్చలేదు రాజుకి. చిరాకేసింది కూడా.

"నాలుగు రోజులలో కాస్త ఉంగరాలు తిరిగితే, సరోజ సంగతి నాన్నకు రాసెయ్యవచ్చు" అనుకున్నాడు.

హాస్టల్ కుర్రాణ్ణి పిలిచి సెలవు చీటి రాసి పంపేశాడు కాలేజీకి.

☆ ☆ ☆

మధ్యాహ్నం ఇంటర్‌వెల్ వేళకి అప్పారావు రొప్పుకుంటూ వచ్చాడు లవర్స్‌డెన్‌కి.

"నీ దుంపతెగా! నీకేం మతిగానీ పోయిందిర్రా? ఏమిట్రా ఈ సెలవు చీటీ? ఇది లెక్చరర్ కంటబడితే ఇంకేమేనా ఉందా? నౌకరు నా కంటబడి నా చేతికిచ్చాడు గాబట్టి సరిపోయింది" అంటూ గది అదిరేట్టు గావుకేకలు వేశాడు.

"పోరా, నీకేం తెలుసు నా ఆవేదన... సరూకి ఉంగరాల జుట్టంటే ఇష్టమని తెలిసి తెలిసి ఈ జూలుతో ఎలా రమ్మన్నావురా? మొహం చెల్లొద్దూ? నాలుగు రోజుల్లో రింగులొచ్చేస్తాయని షాపువాడు చెప్పాడు. అందుకని సెలవు పెట్టేశా" అన్నాడు రాజు క్లిప్పులు అదుముకుంటూ.

"అయితే ఆ గోలంతా అందులో రాసుకుంటార్రా? చదివి చూడు."

రాజు ఆ బాధతోనే విసుగ్గా తను రాసిన సెలవుచీటీ అందుకుని చదువుకుని ఐదంగుళాల ఎత్తుకి ఎగిరిపడ్డాడు.

ఉంగరాలు తిరగందే కాలేజీకి రావడానికి మనస్కరించడం లేదు కాబట్టి, దయతో తనకు ఐదురోజులు సెలవు ఇప్పించాలని ఆ సెలవుచీటీలో ఉంది.

"ఎవరూ చూడలేదుగదా కొంపతీసి... బుర్రెక్కడో పెట్టుకు రాసేశాను సుమీ... డామిట్... నయమే. నువు చూశావు గనక సరిపోయింది" అంటూ దాన్ని చింపేశాడు రాజు.

ఇంకో సెలవుచీటీ రాయించి పట్టుకుపోయాడు అప్పారావు.

మధ్యాహ్నం మొదటిగంట పూర్తి అయీఅవగానే అప్పారావు సైకిలెక్కి మళ్లా వచ్చాడు హాస్టలుకి.

"ఒరేయ్ రాజూ! సుబ్బిగాడి జుట్టు నెరిసినా సరోజకి ఇష్టమేరోయ్. తెలివితేటలు అనగా విజ్ఞానం ఎక్కువ అయితేనే అసలు జుట్టు నెరుస్తుందని, అంచేత సుబ్బిగాడు పోతపోసిన విజ్ఞాని అని సరోజ అభిప్రాయం. ఇది తాజావార్త" అని చెప్పేసి చక్కాపోయాడు.

జుట్టు నెరవడం ఎలా అన్న సమస్య పట్టుకుంది. రాజుకి.

సబ్బుతో తల రుద్దుకొన్నా, ఓ పావలా తేనెకొని పులుముకొన్నా జుట్టు నెరుస్తుందని జ్ఞాపకం వచ్చింది. కొంపతీసి ముగ్గుబుట్ట అయి ఊరుకుంటే? పోయింటే, అందువల్ల అక్కడక్కడ అందంగా నెరవాలి. మానసికవేదన వల్ల, అప్పులు, ఇంట్లో అవాలు, మెంతులు నిండుకొనుట మొదలైన బెంగల వల్ల జుట్టు క్రమబద్ధంగా నెరుస్తుంది. విజ్ఞానం వల్ల కూడా నెరిసే మాట నిజమే గాని అదెక్కణ్ణించి వస్తుంది? "జ్ఞానం లేదా గాడిదా?" అని నాన్నగారు తిట్టేవారు. జ్ఞానమే లేనివాడికి, 'విజ్ఞానం' ఎక్కణ్ణించి వస్తుంది?" ఈ పంథాలో సతమతం అవడం సాగించాడు రాజు.

☆ ☆ ☆

సాయంత్రం కాలేజీ వదలగానే రివ్వున వచ్చాడు అప్పారావు, ఇంకో బులెటిన్ పట్టుకుని. రాజు అడగబోతున్న ప్రశ్నే అప్పారావు అడిగేశాడు.

"ఏం బ్రదర్ నీకు జనరల్ నాలెడ్జి ఉందా? చాలా అర్జెంటు. బోలెడుంటే సరోజ నీది. లేకపోతే, సుబ్బిగాడు సరోజవాడు" అన్నాడు.

"నేనూ అదే చూస్తున్నాను. విజ్ఞానం ఉంటే జుట్టు నెరుస్తుంది. ఎలా చెప్పు సంపాదించడం?"

"అయినా చూద్దాం ఉండు. అంజలి, నాగేశ్వరరావూ నటించిన – ఐమీన్ విడివిడిగా – మొదటి సినిమాలు ఏవి? వారిద్దరు కలిసి నటించిన మొదటి చిత్రం ఏది?"

రాజు తడుముకోకుండా చెప్పేశాడు.

"మధుబాల, దిలీప్ కలిసి నటించిన లేటెస్ట్ పిక్చర్ ఏమిటి?"

ఇది గూడా ఠాప్‌మని చెప్పేశాడు రాజు.

'హారినీ ! ఇంత విజ్ఞానం ఉండికూడా ఇంకా జుట్టు నెరవక పోవడం ఏమిట్రా నీకు? ఇదేదో చిత్రంగా ఉందే!'

"పోదూ, నువ్వలా అంటావు కానీ, నీక్కూడా ఇవన్నీ తెలుసుకదా. నీకు మాత్రం నెరవడం లేదేం"

"ఇది కాదేమో విజ్ఞానం. పోనీ నైన్‌డౌన్, టెనప్, తర్టీటూ అంటే అర్థాలు చెప్పు."

"నైన్‌డౌన్ అంటే సరోజ. టెనప్ అంటే సీతాలక్ష్మి. సరే తర్టీటూ మన ప్రొఫెసరుగారమ్మాయి సుందరి" అన్నాడు రాజు.

అప్పారావు విరగబడి నవ్వాడు. "ఓరి అమాయకుడా! నైన్‌డౌన్ అంటే కలకత్తామెయిల్. టెనప్ అంటే ఇంకేదో రైలు. తర్టీటూ అంటే పూరీ పాసింజరూను. సరే ఏదో తిప్పలు పడు!"

"రైల్వేగైడు కొని చదివేస్తే?"

"నీ బొంద. రైలు సంగతులు మాత్రం తెలిస్తే ఏం లాభం? మిగతావో?"

"మరెలాగ?"

"ఏమో?"

☆ ☆ ☆

మర్నాడు ప్రొద్దున్న కాలేజీకి వెళ్లగానే ఒక న్యూస్ బులెటిన్ పంపించాడు అప్పారావు.

"రాజా, రాజా. సుబ్బిగాడు అంటకత్తెర మొహంతోనే కాలేజీకి వచ్చేశాడు. ఇంకా రింగ్‌లు పోలేదు కానీ, జుట్టంతా అరంగుళం మేకుల్లా ఉంది. అయితేనేం వెధవ బావున్నాడురా హాలీవుడ్ హీరోలా– దాదాపు క్లార్క్ గేబుల్‌లా తయారయ్యాడురా. అయినా, ఈ వెధవకి చదువంటే బొత్తిగా ఇంత శ్రద్ధాభక్తులు యెందుకో నాకు బోధపడలేదు. నీకు మళ్లే నాలుగురోజులు సెలవు పెట్టుండాల్సింది.

ఇట్లు
అప్పారావు."

పి.యస్:– సరోజ ఫస్ట్ పీరియడ్‌లో వాడివంక మూడుసార్లు సూటిగా చూసింది– సారీ. – అ.రావు."

రెండవ గంట కాగానే ఇంకో బులెటిన్ వచ్చింది.

"రాజా, ఇది నీకు తెలుసా? రైలు స్టేషనులో ఉత్త పుణ్యానికి ఇనపరేకులు తోరణాలలాటివి పట్టాలకడ్డంగా కట్టి ఉంటాయి. అవి ఎందుకో తెలుసా? – ఇట్లు అప్పారావు.

పి.యస్:– సరోజకి తెలుసట! – అ.రావు."

లంచ్ ఇంటర్‌వెల్‌లో అప్పారావు వచ్చీరాగానే అడిగాడు "ఏం రాజా. తెలిసిందా జవాబు?" అని.

"ఊహూ... నీకు?"

"నాకూ తెలీదు. పైగా సుబ్బిగాడికి తెలుసట. ఇదేకాదు, వాడికి చిల్లర విషయాలు కొల్లలుగా తెలుసుట. ఈ సంగతి సరూకి తెలుసుట."

"సాయంత్రం కేకేసుకురారా వాణ్ణి" అన్నాడు రాజు.

"ఎవర్నీ? నన్నేనా?" అంటూ సుబ్బారావు ప్రవేశించాడు దూకుడుగా.

"వెదకబోయిన తీగా! వెయ్యేళ్ళు బతుకు. కానీ నీకీ అడ్డమైన సంగతులు ఎలా తెలుస్తాయిరా?" అన్నాడు రాజు.

"ఇప్పుడు మళ్లా ఏం జరిగింది? ఆ పిల్ల..."

"మరే ఆ పిల్లకి ఉంగరాల క్రాఫింగు, నెరిసిన జుట్టు అంటే ఇష్టం. పైగా నీకు లోకంలో తెలీని సంగతులు లేవనీ, నువు మహా మంచివాడివనీ ఆ పిల్ల నమ్మకం. నాకేం" అన్నాడు అప్పారావు.

"చిత్రంగా ఉందే. నా చరిత్ర అంతా ఎలా తెలుసుకుందో" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అదేవిటి? భయపడ్డం మానేశావా? ఆ పిల్ల నిన్ను పెళ్లాడుతుందని భయంలేదూ?"

"భయం ఎందుకు? అంతగా బెదిరిస్తే అక్కర్లేదని ఖచ్చితంగా చెప్పేస్తా... ఎటొచ్చి..."

"సరేగాని, నీ రహస్యం చెప్పు. నీకు చిన్న చిన్న విషయాలు, చిల్లర విషయాలు, అశోకుడేం చేశాడో, నీళ్లలో ఇనపముక్క మునిగి, కర్ర ఎందుకు తేల్తుందో, ఇండియా ఆఖరి గవర్నరు జనరలు ఎవడో – ఇలాంటివెలా తెలుసు?"

"ఆ, దానికేముంది? మా తమ్ముడికి రోజూ రెండుపూటలా పాఠం చెప్పకపోతే, మా నాన్నగారు డొక్క చీల్చేస్తానని చెప్పారు. అందుకని, పాఠం చెబుతూ ఉంటే, ఇవన్నీ తెలుస్తున్నాయి" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"రైటో, నువు తక్షణం వెళ్లిపో," అన్నాడు రాజు.

☆ ☆ ☆

ఆ సాయంత్రమే, వాకబు చేసి ఫస్టుఫారం చదువుతున్న తమ్ముడు గల ఒక అన్నయ్యని మంచిచేసుకున్నారు. ఆ అబ్బాయి దగ్గర ట్యూషన్ చెప్పించుకుంటానన్నాడు రాజు.

"కుర్రవెధవ దగ్గిర ట్యూషన్ చెప్పించుకోవడమేమిటి, సిల్లీ" అన్నాడు మిత్రుడు.

రాజు గంభీరంగా నవ్వాడు. "ఇంద్రుడి వజ్రాయుధం దేంతో చేశారు?"

"వజ్రంతో."

"చూశావా, అది తప్పట."

"నువ్వు చెప్పు చూదాం" అన్నాడు స్నేహితుడు.

"నాకు తెలీదు, మీ తమ్ముడిని అడుగుదాం."

ఎముకతో చేశారు అని తమ్ముడు చెప్పాడు. కాని రాజుకి కూడా నమ్మకం కుదరలేదు.

"ఎవరి ఎముకలు?" అని అడిగాడు.

"దధీచి అనేవాడు ఇచ్చాడు."

"కర్ణుడు కాదా?..." అన్నాడు రాజు.

"కాదురా, బలి అయి ఉండొచ్చు."

"అబ్బే దధీచే. మా వాచకంలో ఉంది" అని నొక్కి చెప్పాడు చిన్న కుర్రాడు.

రైటో అనేసి, ట్యూషన్ ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు రాజు. రెండు పూటలూ ఆ కుర్రాణ్ణి కాఫీ హోటలుకి, అక్కణ్ణించి హోస్టలుకీ తీసుకెళ్లడం, పాఠాలు నేర్పినట్టు నేర్పుతూనే వాటిని తనే నేర్చుకోవడం సాగించాడు. బుధ, గురువారాలు హోరాహోరీగా చదువు సాగింది. మరోపక్క క్రాఫింగుకు రింగులు తిరుగుతున్న ఛాయలు కనబడ్డాయి.

కాలేజీలో అంతా రాజు గురించే, ఖాళీ ఉన్నపుడల్లా కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు. రింగులు తిరుగుతాయా, తిరగవా అన్న విషయం మీద కొందరు పందెం అనుకుంటున్నారు. కొందరు హాస్టలుకి వెళ్లి రాజుని పరామర్శ చేస్తూ వచ్చారు.

☆ ☆ ☆

శుక్రవారం సాయంత్రం రాజు చిరాగ్గా పచార్లు చేస్తూ ఉండగా గురుతుల్యుడైన శిష్యపరమాణువు వచ్చాడు.

"నా తెలుగువాచకం దొరికిందండి. శిబి పాఠం చదివానండి. మరండి, నిన్న మీరు చెప్పింది తప్పండి. శిబి చక్రవర్తిని డేగ తినెయ్యలేదట. తినెయ్యి కావలిస్తే అని ఊరికినే అన్నాడు. అప్పుడేమో డేగ ఇంద్రుడై పోయి..."

"ఒద్దులేవోయ్ అసెయ్. నాకా కథ అక్కర్లేదు. నాదే తప్పులే" అన్నాడు రాజు విసుగ్గా.

"పోనీ తెలుగు ఒద్దులెండి... జాగర్ఫీ కూడా మీరు చెప్పింది తప్పండి... కాన్పూరు కందిపప్పుకి ప్రసిద్ధి కెక్కింది."

"ఇదిగో అబ్బాయ్, కాన్పూరు సంగతి నాకు తెలీదు కానీ, ఇండియన్ అర్చిపెలగోలో పేము బాగా పండుతుందని నాకు బాగా తెలుసు. పేకబెత్తాలు మన వూళ్లోకి దిగుమతి అయ్యాయి కూడా. నువు వెంటనే ఇంటికెళ్లకపోతే పేకావారమ్మాయి నిచ్చి పెళ్లిచేస్తా..." అన్నాడు రాజు మహా కోపంగా. శిష్యుడు తెలుగువాచకం అక్కడే పడేసి ఇంటికి పరిగెత్తాడు.

అంతలోనే అప్పారావు రొప్పుతూ రోజుతూ వచ్చాడు.

"అబ్బాయ్ రాజా, తాంబూలా లిచ్చేసుకున్నారట, తన్నుకు చావు. నాకు నిజంగా బాధగా ఉందనుకో. కథ అడ్డం తిరిగిపోయి పెడదారిన చాలా దూరం వెళ్లిపోయింది, సారీ" అన్నాడు ఒగరుస్తూ.

"ఎవరి గోల నువ్వు చెప్పేది?" అన్నాడు రాజు చాలా తాపీగా నిశ్చలంగా, నిబ్బరంగా.

"అదే, అదే నీ... ఐ మీన్ సరోజ... ఆ అమ్మాయికి సుబ్బిగాణ్ణిచ్చి పెళ్లి చేయడానికి వాళ వాళ్ల నాన్నగార్లు, పెద్దలూ నిశ్చయించేసి తాంబూలా లిచ్చేసుకున్నారు. వాళ్లూ, వాళ్లూ దూరపుచుట్టాలట. అసలు బంధుత్వం ఎలా ఏడిసినా, ఈ పిల్ల 'పెళ్లి చేస్తారా, చస్తారా' అని హఠం వేసుకుకూర్చుందిట. మన వెధవ ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుతున్నాడు. అయినా కాకపోయినా తండ్రి యెడల ఎంత భయభక్తులున్నా మరీ ఇంత..."

"ఎవరూ నువు చెప్పేది, సరోజ సంగతా? ఆ పిల్ల సుబ్బారావుని పెళ్లాడితే వచ్చిన ముప్పేమిటి?" అన్నాడు రాజు తాపీగా.

"హారీ పిడుగా, ఆదివారం పొద్దుట్నుంచి ఇవాళ మధ్యాహ్నం వరకూ నువు అపసోపాలు పడి నా మతి పోగెట్టిందెవరికోసంరా?... నువ్వు ఆమెని ప్రేమించలేదూ?" అన్నాడు అప్పారావు ఆశ్చర్యంగా కుర్చీలో కూచుంటూ.

"నాన్సెన్స్! మా నాన్న నాకు వేరే సంబంధం చూశాడు. నేను చూడకపోతేనేం, ఆయన ఎన్నిక చేసిన పిల్ల బాగుంటుందని నాకు గట్టి నమ్మకం ఉంది."

కుర్చీలో కూచున్న అప్పారావుకి, పక్కనే ఉన్న బల్ల మీద ఓ ఉత్తరం లాంటిది కనబడింది. రాజు మాటలు వింటూనే చదివాడు...

"తాంబూలాలు ఇచ్చుకున్నాము... ఈ సంబంధం కనక... డొక్క వాలికలు చేసేస్తాను... వె... వేషాలు వెయ్యక...టనే రావలెను.

ఇట్లు
జగన్నాథము"

పచార్లు చేస్తున్న రాజు ఇంకా ఏదో చెప్పకుపోతున్నాడు. "అసలు అదీ కాక..."

"మరే, మరే, నీ క్కావలిసిందేదో నీకే తెలీదనుకో... అసలదీ కాక సరూని నువ్వు చూసింది రెండు సార్లేగా, ఎడతెగని పితృభక్తితోటి..." అన్నాడు అప్పారావు హేళనగా.

★ ★ ★